

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מרא- statement- challenge- question- answer! ■ ראייה- proof-	מקרא- key:
---	--------------------------------

ברכות-תפלת השחר		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	א	
אימת מצלי?														▲	ל.
משעה שמהלך בדרך.	רבי יעקב אמר רב חסדא:													!	ל.
עד כמה?														▲	ל.
עד פרסה.	רבי יעקב אמר רב חסדא:													!	ל.
והיכי מצלי לה?														▲	ל.
מעומד	רב חסדא:													! ◆	ל.
אפילו מהלך.	רב ששת:													! ◆	ל.
רב חסדא ורב ששת הוו קאזלי באורחא, קם רב חסדא וקא מצלי.	[רב חסדא]													○	ל.
אמר ליה רב ששת לשמעיה: מאי קא עביד רב חסדא?	[רב ששת]													○	ל.
אמר ליה: קאי ומצלי.														○	ל.
אמר ליה: אוקמן נמי לדידי ואצלי, מהוית טוב אל תקרא רע.	רב ששת:													○	ל.
מאי איכא בין הבינו תפלה קצרה? - הבינו - בעי לצלויי שלוש קמייתא ושלוש בתרייתא, וכי מטי לביתיה לא בעי למהדר לצלויי בתפלה קצרה - לא בעי לצלויי לא שלוש קמייתא ולא שלוש בתרייתא, וכי מטי לביתיה בעי למהדר לצלויי. והלכתא: הבינו - מעומד, תפלה קצרה - בין מעומד בין מהלך.														■	ל.
היה רוכב על החמור וכו'.															<
היה רוכב על החמור והגיע זמן תפלה, אם יש לו מי שיאחז את חמורו - ירד למטה ויתפלל, ואם לאו - ישב במקומו ויתפלל	תנו רבנן: [ת"ק]													◆	ל.
בין כך ובין כך - ישב במקומו ויתפלל, לפי שאין דעתו מיושבת עליו.	רבי:													◆	ל.
הלכה כרבי.	רבא ואיתימא רבי יהושע בן לוי:													■	ל.
סומא ומי שאינו יכול לכונן את הרוחות - יכוין לבו כנגד אביו שבשמים, שנאמר (מלכים א' ח') והתפללו אל ה'.	תנו רבנן:													■	ל.
היה עומד בחוץ לארץ - יכוין את ליבו כנגד ארץ ישראל שנאמר: (מלכים א' ח') והתפללו אליך דרך ארצם.														■	ל.
היה עומד בארץ ישראל - יכוין את לבו כנגד ירושלים, שנאמר: (מלכים א' ח') והתפללו אל ה' דרך העיר אשר בחרת.														■	ל.
היה עומד בירושלים - יכוין את לבו כנגד בית המקדש, שנאמר: (דברי הימים ב' ו') והתפללו אל הבית הזה.														■	ל.
היה עומד בבית המקדש - יכוין את לבו כנגד בית קדשי הקדשים, שנאמר: (מלכים א' ח') והתפללו אל המקום הזה.														■	ל.
היה עומד בבית קדשי הקדשים - יכוין את לבו כנגד בית הכפורת.														■	ל.
היה עומד אחורי בית הכפורת - יראה עצמו כאילו לפני הכפורת.														■	ל.
נמצא: עומד במזרח - מחזיר פניו למערב, במערב - מחזיר פניו למזרח, בדרום - מחזיר פניו לצפון, בצפון - מחזיר פניו לדרום נמצאו כל ישראל מכוונים את לבם למקום אחד.														■	ל.
מאי קראה - (שיר השירים ד') כמגדל דויד צוארך בנוי לתלפיות, תל שכל פיות פונים בו.	רבי אבין ואיתימא רבי אבנא:													■	ל.
אבוה דשמואל ולוי כי הוו בעו למיפק לאורחא הוו מקדמי ומצלי, וכי הוו מטי זמן קריאת שמע קרו. כמאן כי האי תנא	[אבוה דשמואל ולוי]													◆	ל.
השכים לצאת לדרך - מביאין לו שופר ותוקע, לולב ומנענע, מגילה וקורא בה, וכשיגיע זמן קריאת שמע קורא. השכים לישב בקרון או בספינה - מתפלל, וכשיגיע זמן קריאת שמע קורא	דתניא: [ת"ק]													■	ל.
בין כך ובין כך קורא קריאת שמע ומתפלל, כדי שישמיע גאולה לתפלה.	רבי שמעון בן אלעזר:													◆	ל.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

ברכות-תפלת השחר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
במאי קמילגי?											א	
תפלה מעומד עדיף	מר סבר: [ת"ק]										!	◊
מסמך גאולה לתפלה עדיף.	ומר סבר: [רבי שמעון בן אלעזר]										!	◊
מרימר ומר זוטרא הוו מכנפי בי עשרה בשבתא דרגלא ומצלו, והדר נפקי לפרקא.	[מרימר ומר זוטרא]										o	◊
רב אשי מצלי בהדי צבורא ביחיד מיושב, כי הוה אתי לביתיה הדר ומצלי מעומד.	[רב אשי]										o	◊
אמרי ליה רבנן: ולעביד מר כמרימר ומר זוטרא	[רבנן]										⚡	
אמר להו: טריחא לי מלתא.	[רב אשי]										!	◊
ולעביד מר כאבוה דשמואל ולו?	[רבנן]										⚡	◊
אמר להו: לא חזינא להו לרבנן קשישי מינן דעבדי הכי.	[רב אשי]										!	◊
אין תפלת המוספין אלא בחבר עיר	רבי אלעזר בן עזריה:											■
בחבר עיר ושלא בחבר עיר	הכמים:											■
כל מקום שיש שם חבר עיר - יחיד פטור מתפלת המוספין.	רבי יהודה אומר משמו:											■
רבי יהודה היינו תנא קמא												⚡
איכא בינייהו: יחיד שלא בחבר עיר												!
פטור	תנא קמא סבר:										◆	!
חייב.	רבי יהודה סבר:										◆	!
הלכה כרבי יהודה שאמר משום רבי אלעזר בן עזריה.	רב הונא בר חיננא אמר רב חייא בר רב:											■
שפיר קאמרת	אמר ליה רב חייא בר אבין:											■
מימי לא מצלינא צלותא דמוספין ביחיד בנהרדעא, לבר מההוא יומא דאתא פולמוסא דמלכא למתא ואטרידו רבנן ולא צלו, וצלי לי ביחיד, והוא יחיד שלא בחבר עיר.	דאמר שמואל:											■
הלכה כרבי יהודה שאמר משום רבי אלעזר בן עזריה.	יתיב רבי חנינא קרא קמיה דרבי ינאי, ויתיב וקאמר:											■
פוק קרא קראיך לברא דאין הלכה כרבי יהודה שאמר משום רבי אלעזר בן עזריה.	אמר ליה: [רבי ינאי]											■
אני ראיתי את רבי ינאי דצלי והדר צלי.	רבי יוחנן:											o
ודילמא מעיקרא לא כוון דעתיה, ולבסוף כוון דעתיה?	רבי ירמיה לרבי זורא:											⚡
חזי מאן גברא רבה דקמסהיד עליה	אמר ליה: [רבי זורא]											!
רבי אמי ורבי אסי אף על גב דהוו להו תליסר בי כנישתא בטבריא, לא הוו מצלו אלא ביני עמודי היכא דהוו גרסי.	[רבי אמי ורבי אסי]											o
הלכה כרבי יהודה שאמר משום רבי אלעזר בן עזריה.	איתמר, רב יצחק בר אבדימי משום רבינו: [רב]											■
רבי חייא בר אבא צלי והדר צלי.	[רבי חייא בר אבא]											o
מאי טעמא עביד מר הכי?	אמר ליה רבי זורא:											⚡

Talmud Navigator

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-story מעשה O מקרא-key: </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ♪ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
--	---

ברכות-תפלת השחר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מקרא	מאן דאמר												
אילימא משום דלא כוון מר דעתיה											!		ל:
לעולם ימוד אדם את עצמו, אם יכול לכוין את לבו - יתפלל, ואם לאו - אל יתפלל	והאמר רבי אליעזר:										♪		ל:
אלא דלא אדכר מר דריש ירחא											!		ל:
טעה ולא הזכיר של ראש חודש בערבית - אין מחזירין אותו מפני שיכול לאומרה בשחרית, בשחרית - אין מחזירין אותו מפני שיכול לאומרה במוספין, במוספין - אין מחזירין אותו מפני שיכול לאומרה במנחה	והתניא:										♪		ל:
בצבור שנו.	אמר ליה: [רבי חייא בר אבא] לאו איתמר עלה, אמר רבי יוחנן:										!		ל:
כמה ישהה בין תפלה לתפלה?											^		ל:
כדי שתתחונן דעתו עליו	הד: [רב הונא/רב חסדא]										!		ל:
כדי שתתחולל דעתו עליו.	והד: [רב הונא/רב חסדא]										!		ל:
מאן דאמר כדי שתתחונן דעתו עליו - דכתיב: (דברים ג') ואתחנן אל ה'											■		ל:
ומאן דאמר כדי שתתחולל דעתו עליו - דכתיב (שמות ל"ב) ויחל משה.											■		ל:
טעה ולא הזכיר של ראש חודש ערבית - אין מחזירין אותו, לפי שאין בית דין מקדישין את החדש אלא ביום.	רב ענן אמר רב:											■	ל:
מסתברא מילתא דרב בחדש מלא, אבל בחדש חסר - מחזירין אותו.	אמימר:											■	ל:
מכדי רב טעמא קאמר, מה לי חסר ומה לי מלא אלא, לא שנא.												■	ל:
הדרן עלך תפלת השחר													ל:

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה-story O </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
--	---

ברכות-אין עומדין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש.												■
חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת ומתפללין, כדי שיכוונו לבם לאביהם שבשמים.												■
אפילו המלך שואל בשלמו לא ישיבנו, ואפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק.												■
מנא הני מילי?												^
דאמר קרא: (שמואל א' א') והיא מרת נפש.	רבי אלעזר:											◊
ממאי? דילמא חנה שאני, דהות מרירא לבא טובא												⚡
מהכא: (תהלים ה') ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחווה אל היכל קדשך ביראתך.	אלא אמר רבי יוסי ברבי חנניא:											◊
ממאי, דילמא דוד שאני, דהוה מצער נפשיה ברחמי טובא												⚡
מהכא: (תהלים כ"ט) השתחוו לה' בהדרת קדש, אל תקרי בהדרת אלא בהדרת.	אלא אמר רבי יהושע בן לוי:											◊
ממאי? דילמא לעולם אימא לך, הדרת ממש, כי הא דרב יהודה הוה מציינ נפשיה והדר מצלי												⚡
מהכא: (תהלים ב') עבדו את ה' ביראה וגילו ברעדה.	אלא אמר רב נחמן בר יצחק:											◊
מאי וגילו ברעדה?												^
במקום גילה שם תהא רעדה.	רב אדא בר מתנא אמר רבה:											◊
אביי הוה יתיב קמיה דרבה, חזייה דהוה קא בדח טובא, אמר: וגילו ברעדה כתיב	[רבה]											○
אמר ליה: אנא תפילין מנחנא.	[אביי]											○
רבי ירמיה הוה יתיב קמיה דרבי זירא, חזייה דהוה קא בדח טובא, אמר ליה, (משלי י"ד) בכל עצב יהיה מותר, כתיב	[רבי זירא]											○
אמר ליה: אנא תפילין מנחנא.	[רבי ירמיה]											○
מר בריה דרבינא עבד הלולא לבריה, חזנהו לרבנן דהוה קבדחי טובא, אייתי כסא דמוקרא, בת ארבע מאה זוזי, ותבר קמיהו, ואעציבו.	[מר בריה דרבינא]											○
רב אשי עבד הלולא לבריה, חזנהו לרבנן דהוה קא בדחי טובא, אייתי כסא דזוגיתא חירותא ותבר קמיהו, ואעציבו.	[רב אשי]											○
אמרו ליה רבנן לרב המנונא זוטי בהלולא דמר בריה דרבינא: לישרי לן מך	[רבנן]											○
אמר להו: ווי לן דמיתנן, ווי לן דמיתנן	[רבינא]											○
אמרי ליה: אגן מה נעני בתרך?	[רבנן]											○
אמר להו: הי תורה והי מצוה דמגנו עלן?	[רבינא]											○
אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעולם הזה, שנאמר: (תהלים קכ"ו) אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה, אימתי - בזמן שיאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי:											■
אמרו עליו על ריש לקיש, שמימי לא מלא שחוק פיו בעולם הזה מכי שמעה מרבי יוחנן רביה.	[ריש לקיש]											○
אין עומדין להתפלל לא מתוך דין, ולא מתוך דבר הלכה, אלא מתוך הלכה פסוקה.	תנו רבנן:											◊
והיכי דמי הלכה פסוקה?												^
כי הא דרבי זירא	אביי:											!
בנות ישראל החמירו על עצמן, שאפילו רואות טיפת דם כחרדל - יושבות עליה שבעה נקיים.	דאמר רבי זירא:											◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

ברכות-אין עומדין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כי הא דרב הושעיא	רבא:											!	לא.
מערים אדם על תבואתו ומכניסה במוץ שלה, כדי שתהא בהמתו אוכלת ופטורה מן המעשר.	דאמר רב הושעיא:											!	לא.
ואיבעית אימא: כי הא דרב הונא												!	לא.
המקיז דם בבהמת קדשים - אסור בהנאה, ומועלין בו.	דאמר רב הונא אמר רבי זעירא:											!	לא.
רבנן עבדי כמתניתין, רב אשי עביד כברייתא.												■	לא.
אין עומדין להתפלל לא מתוך עצבות, ולא מתוך עצלות, ולא מתוך שחוק, ולא מתוך שיחה, ולא מתוך קלות ראש, ולא מתוך דברים בטלים אלא מתוך שמחה של מצוה.	תנו רבנן:											■	לא.
וכן לא יפטר אדם מחברו לא מתוך שיחה, ולא מתוך שחוק, ולא מתוך קלות ראש, ולא מתוך דברים בטלים - אלא מתוך דבר הלכה, שכן מצינו בנביאים הראשונים שסיימו דבריהם בדברי שבה ותחומים.												■	לא.
אל יפטר אדם מחבירו אלא מתוך דבר הלכה, שמתוך כך זוכרהו.	וכן תנא מרי בר בריה דרב הונא בריה דרבי ירמיה בר אבא:											■	לא.
כי הא דרב כהנא אלויה לרב שימי בר אשי מפום נהרא עד בי צניתא דבבל כי מטא להתם, אמר ליה: מר, ודאי דאמרי אינשי: הני צניתא דבבל איתנהו מאדם הראשון ועד השתא?	[רב כהנא]											○	לא.
אמר ליה: אדכרתן מילתא דרבי יוסי ברבי חנינא	[רב שימי בר אשי]											○	לא.
מאי דכתיב (ירמיהו ב') בארץ אשר לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם, וכי מאחר דלא עבר היאך ישב? אלא לומר לך: כל ארץ שגזר עליה אדם הראשון לישוב - נתישבה, וכל ארץ שלא גזר עליה אדם הראשון לישוב - לא נתישבה.	דאמר רבי יוסי ברבי חנינא:											○	לא.
רב מרדכי אלויה לרבי שימי בר אשי מהגרוניא ועד בי כיפי	[רב מרדכי]											○	לא.
ואמרי לה: עד בי דורא.												○	לא.
המתפלל צריך שיכוין את לבו לשמים.	תנו רבנן:											■	לא.
סימן לדבר: (תהלים י') תכין לבם תקשיב אונך.	אבא שאול:											■	לא.
כן היה מנהגו של רב עקיבא, כשהיה מתפלל עם הצבור היה מקפיד ועולה מפני סוד הצבור, וכשהיה מתפלל בינו לבין עצמו - אדם מניחו בזוית זו ומוצאו בזוית אחרת, וכל כך למה - מפני כריעות לעולם יתפלל אדם בבית שיש בו חלונות, שנאמר: (דניאל ו') וכיון פתיחן ליה וגו'.	תנאי, אמר רבי יהודה:											■	לא.
יכול יתפלל אדם כל היום כולו? - כבר מפורש על ידי דניאל: (דניאל ו') וזמנין תלתא וגו'.	רבי חייא בר אבא:											■	לא.
יכול משבא לגולה הוחלה? - כבר נאמר: (דניאל ו') די הוא עבד מן קדמת דנא.												■	לא.
יכול יתפלל אדם לכל רוח שירצה? - תלמוד לומר (דניאל ו') נגד ירושלם.												■	לא.
יכול יהא כוללן בבת אחת - כבר מפורש על ידי דוד, דכתיב: (תהלים נ"ה) ערב ובקר וצהרים וגו'.												■	לא.
יכול ישמע קולו בתפלתו? - כבר מפורש על ידי חנה, שנאמר: (שמואל א' א') וקולה לא ישמע.												■	לא.
יכול ישאל אדם צרכיו ואחר כך יתפלל? - כבר מפורש על ידי שלמה, שנאמר: (מלכים א' ח') לשמוע אל הרנה ואל התפלה, רנה - זו תפלה, תפלה - זו בקשה.												■	לא.
אין אומר דבר אחר אמת ויציב, אבל אחר התפלה - אפילו כסדר וידי של יום הכפורים אומר.	אין אומר דבר אחר אמת ויציב, אבל אחר התפלה - אפילו כסדר וידי של יום הכפורים אומר.											■	לא.
אף על פי שאומר שואל אדם צרכיו בשומע תפלה אם בא לומר אחר תפלתו, אפילו כסדר של יום הכפורים - אומר.	איתמר נמי, אמר רב חייא בר אשי אמר רב:											■	לא.
כמה הלכתא גברותא איכא למשמע מהני קראי דחנה:	רב המנונא:											■	לא.
(שמואל א' א') וחנה היא מדברת על לבה - מכאן למתפלל צריך שיכוין לבו.												■	לא.
רק שפתיה נעות - מכאן למתפלל שיהתוך בשפתיו.												■	לא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
--	--

ברכות-אין עומדין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וקולה לא ישמע - מכאן, שאסור להגביה קולו בתפלתו.											■	◇	לא.
ויחשבה עלי לשכרה - מכאן, ששכור אסור להתפלל											■	◇	לא.
ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין וגו' - אמר רבי אלעזר: מכאן, לרואה בחברו דבר שאינו הגון צריך להוכיחו	[רבי אלעזר]										■	◇	לא.
ותען חנה ותאמר לא אדני - אמר עולא ואיתימא רבי יוסי ברבי חנינא, אמרה ליה: לא אדון אתה בדבר זה, ולא רוח הקודש שורה עליך, שאתה הושדני בדבר זה.	[עולא ואיתימא רבי יוסי ברבי חנינא]										■	◇	לא:
הכי אמרה ליה: לא אדון אתה, לא איכא שכינה ורוח הקודש גבך, שדנתני לכף חובה ולא דנתני לכף זכות, מי לא ידעת דאשה קשת רוח אנכי?	איכא דאמרי:										■	◇	לא:
ויין ושכר לא שתיית - אמר רבי אלעזר: מכאן, לנחשד בדבר שאין בו שצריך להודיעו.	[רבי אלעזר]										■	◇	לא:
אל תתן את אמתך לפני בליעל - אמר רבי אלעזר: מכאן, לשכור שמתפלל כאלו עובד עבודה זרה, כתיב הכא לפני בת בליעל, וכתיב התם (דברים י"ג) יצאו אנשים בני בליעל מקרבך, מה להלן עבודה זרה, אף כאן - עבודה זרה.	[רבי אלעזר]										■	◇	לא:
ויען עלי ויאמר לכי לשלום - אמר רבי אלעזר: מכאן, להושיד את חברו בדבר שאין בו שצריך לפייסו ולא עוד, אלא שצריך לברכו, שנאמר: ואלהי ישראל יתן את שלתך.	[רבי אלעזר]										■	◇	לא:
ותדר נדר ותאמר ה' צבאות, אמר רבי אלעזר: מיום שברא הקדוש ברוך הוא את עולמו, לא היה אדם שקראו להקדוש ברוך הוא צבאות עד שבאתה חנה וקראתו צבאות אמרה חנה לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, מכל צבאי צבאות שבראך בעולמך קשה בעיניך שתתן לי בן אחד? משל למה הדבר דומה - למלך בשר ודם שעשה סעודה לעבדיו, בא עני אחד ועמד על הפתח, אמר להם: תנו לי פרוסה אחת ולא השגיחו עליו דחק ונכנס אצל המלך. אמר לו: אדוני המלך, מכל סעודה שעשית קשה בעיניך ליתן לי פרוסה אחת?	[רבי אלעזר]										■	◇	לא:
אם ראה תראה, אמר רבי אלעזר: אמרה חנה לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, אם ראה - מוטב, ואם לאו - תראה, אלך ואסתתר בפני אלקנה בעלי, וכיון דמסתתרנא משקו לי מי סוטה, ואי אתה עושה תורתך פלסטר, שנאמר: (במדבר ה') ונקתה ונורעה זרע.	[רבי אלעזר]										■	◇	לא:
הניחא למאן דאמר אם היתה עקרה נפקדת - שפיר, אלא למאן דאמר אם היתה יולדת בצער יולדת בריוח, נקבות - יולדת זכרים, שחורים - יולדת לבנים, קצרים - יולדת ארוכים, מאי איכא למימר?											♣		לא:
ונקתה ונורעה זרע - מלמד, שאם היתה עקרה נפקדת, דברי רבי ישמעאל	דתניא: [רבי ישמעאל]										♣	◇	לא:
אם כן, ילכו כל העקרות כולן ויסתתרו, וזו שלא קלקלה נפקדת אלא: מלמד שאם היתה יולדת בצער - יולדת בריוח, קצרים - יולדת ארוכים. שחורים - יולדת לבנים, אחד - יולדת שנים.	אמר ליה רבי עקיבא:										♣	◇	לא:
מאי אם ראה תראה - דברה תורה כלשון בני אדם.											!	◇	לא:
בעני אמתך אל תשכח את אמתך, ונתתה לאמתך. אמר רבי יוסי ברבי חנינא: שלש אמתות הללו למה - אמרה חנה לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, שלשה בדקי מיתה בראת באשה, ואמרי לה: שלשה בדקי מיתה, ואלו הן: נדה והלה והדלקת הנר, כלום עברתי על אחת מהן?	[רבי יוסי ברבי חנינא]										■	◇	לא:
ונתתה לאמתך זרע אנשים, מאי זרע אנשים? אמר רב: גברא בגוברין	[רב]										■	◇	לא:
זרע שמושה שני אנשים, ומאן אינון - שאול ודוד	שמואל:										■	◇	לא:
זרע ששקול כשני אנשים, ומאן אינון - משה ואהרן, שנאמר: (תהלים צ"ט) משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו	רבי יוחנן:										■	◇	לא:
זרע אנשים - זרע שמובלע בין אנשים.	רבנן:										■	◇	לא:
לא ארוך ולא גויז, ולא קטן ולא אלם, ולא צחור ולא גיחור, ולא חכם ולא טפש.	כי אתא רב דימי, אמר:										■	◇	לא:
אני האשה הנצבת עמכה בזה, - אמר רבי יהושע בן לוי: מכאן, שאסור לישב בתוך ארבע אמות - של תפלה.	[רבי יהושע בן לוי]										■	◇	לא:
אל הנער הזה התפללתי, - אמר רבי אלעזר: שמואל מורה הלכה לפני רבו היה, שנאמר: וישחטו את הפר ויביאו את הנער אל עלי, משום דוישחטו את הפר הביאו הנער אל עלי?	[רבי אלעזר]										♣	◇	לא:
אלא, אמר להן עלי: קראו כהן, ליתי ולשחט.											○		לא:
חזנהו שמואל דהו מיהדי בתר כהן למישחט, אמר להו: למה לכו לאהדורי בתר כהן למישחט? שחיטה בזר כשרה.											○	◇	לא:
אייתוהו לקמיה דעלי, אמר ליה: מנא לך הא?											♣		לא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מרא- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof	מקרא-<u>key</u>
--	------------------------

ברכות-אין עומדין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר ליה: מי כתיב ושחט הכהן? והקריבו הכהנים כתיב מקבלה ואילך מצות כהונה מכאן לשחיטה שכשרה בזר.												!
אמר ליה: מימר שפיר קא אמרת, מיהו, מורה הלכה בפני רבך את - וכל המורה הלכה בפני רבו חייב מיתה.												o
אתיא חנה וקא צוחה קמיה: אני האשה הנצבת עמכה בזה וגו'.												o
אמר לה: שבקי לי דאענשיה, ובעינא רחמי ויהיב לך רבא מיניה.												o
אמרה ליה: אל הנער הזה התפללתי.												o
וחנה היא מדברת על לבה - אמר רבי אלעזר משום רבי יוסי בן זמרא: על עסקי לבה. אמרה לפניו: רבונו של עולם, כל מה שבראת באשה לא בראת דבר אחד לבטלה, עינים לראות, ואזנים לשמוע, חוטם להריח, פה לדבר, ידים לעשות בהם מלאכה, רגלים להלך בהן, דדים להניק בהן דדים הללו שנתת על לבי למה, לא להניק בהן? תן לי בן ואניק בהן.	[רבי אלעזר משום רבי יוסי בן זמרא]											o
כל היושב בתענית בשבת - קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה, ואף על פי כן חוזרין ונפרעין ממנו דין עונג שבת.	ואמר רבי אלעזר משום רבי יוסי בן זמרא:											o
מאי תקנתיה?												^
ליתבי תעניתא לתעניתא.	רב נחמן בר יצחק:											!
חנה הטיחה דברים כלפי מעלה, שנאמר: ותתפלל על ה' - מלמד, שהטיחה דברים כלפי מעלה.	ואמר רבי אלעזר:											o
אליהו הטיח דברים כלפי מעלה, שנאמר: (מלכים א' י"ח) ואתה הסבת את לבם אחרנית.	ואמר רבי אלעזר:											o
מנין שחזר הקדוש ברוך הוא והודה לו לאליהו - דכתיב: (מכה ד') ואשר הרעתי.	רבי שמואל בר רבי יצחק:											o
אלמלא שלש מקראות הללו - נתמוטטו רגליהם של שונאי ישראל: חד, דכתיב: ואשר הרעתי, וחד, דכתיב: (ירמיהו י"ח) הנה כחמר ביד היוצר כן אתם בידי ישראל וחד, דכתיב: (יחזקאל ל"ו) והסרת את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר.	רבי חמא ברבי חנינא:											o
מהכא: (יחזקאל ל"ו) ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו.	רב פפא:											o
משה הטיח דברים כלפי מעלה, שנאמר: (במדבר י"א) ויתפלל משה אל ה', אל תקרי אל ה' אלא על ה', שכן דבי רבי אלעזר בן יעקב קורין לאלפ"ן עיינ"ן ולעיינ"ן אלפ"ן.	ואמר רבי אלעזר:											o
מהכא: (דברים א') וזי זהב, מאי וזי זהב? אמרי דבי רבי ינאי, כך אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, בשביל כסף וזהב שהשפעת להם לישראל עד שאמרו די - הוא גרם שעשו את העגל.	דבי רבי ינאי אמרי:											o
אין ארי נוהם מתוך קופה של חבן אלא מתוך קופה של בשר.	אמרי דבי רבי ינאי:											o
משל, לאדם שהיתה לו פרה כחושה ובעלת אברים, האכילה כרשינין והיתה מבעטת בו. אמר לה: מי גרם לך שתהא מבעטת בי - אלא כרשינין שהאכלתיך.	רבי אושעיא:											o
משל, לאדם אחד שהיה לו בן, הרחיצו וסכו, והאכילו והשקהו, ותלה לו כיס על צוארו, והושיבו על פתח של זונות, מה יעשה אותו הבן שלא יחטא?	רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:											o
היינו דאמרי אינשי מלי כריסיה זני בישי, שנאמר: (הושע י"ג) כמרעיתם וישבעו וירם לבם על כן שכחוני.	רב אחא בריה דרב הונא אמר רב ששת:											o
מהכא: (דברים ה') ורם לבבך ושכחת את ה'.	רב נחמן:											o
מהכא: (דברים ל"א) ואכל ושבע ודשן ופנה ואי בעית אימא, מהכא: (דברים ל"ב) וישמן ישרון ויבעט.	רבנן:											o
מנין שחזר הקדוש ברוך הוא והודה לו למשה - שנאמר: (הושע ב') וכסף הרביתי להם וזהב עשו לבעל.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											o
(שמות ל"ב) וידבר ה' אל משה לך רד, מאי לך רד? אמר רבי אלעזר, אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: משה, רד מגדולתך כלום נתתי לך גדולה אלא בשביל ישראל, ועכשיו ישראל חטאו - אתה למה ליל? מיד תשש כחו של משה ולא היה לו כח לדבר. וכיון שאמר: (דברים ט') הרף ממני ואשמידם, אמר משה: דבר זה תלוי בי - מיד עמד ונתחזק בתפלה ובקש רחמים. משל, למלך שכעס על בנו והיה מכהו מכה גדולה, והיה אוהבו יושב לפניו ומתירא לומר לו דבר. אמר המלך: אלמלא אוהבי זה שיושב לפני הרגתיך אמר: דבר זה תלוי בי - מיד עמד והצילו.	[רבי אלעזר]											o

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ^ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

ברכות-אין עומדין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
(שמות ל"ב) ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול וגו' - אמר רבי אבהו: אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו מלמד, שתפסו משה להקדוש ברוך הוא כאדם שהוא תופס את חבירו בבגדו, ואמר לפניו: רבונו של עולם, אין אני מניחך עד שתמחול ותסלח להם.	[רבי אבהו]											◊	לב.
(שמות ל"ב) ואעשה אותך לגוי גדול וגו' - אמר רבי אלעזר, אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, ומה כסא של שלש רגלים אינו יכול לעמוד לפניך בשעת כעסך, כסא של רגל אחד על אחת כמה וכמה ולא עוד אלא שיש בי ברשת פנים מאבותי. עכשיו יאמרו: ראו פרנס שהעמיד עליהם, בקש גדולה לעצמו ולא בקש עליהם רחמים.	[רבי אלעזר]											◊	לב.
(שמות ל"ב) ויחל משה את פני ה' - אמר רבי אלעזר: מלמד שעמד משה בתפלה לפני הקדוש ברוך הוא עד שהחלוהו	[רבי אלעזר]											◊	לב.
עד שהפר לו נדרו, כתיב הכא ויחל וכתיב התם (במדבר ל') לא יחל דברו, ואמר מר: הוא אינו מיחל אבל אחרים מחלין לו	רבא:											◊	לב.
מלמד שמסר עצמו למיתה עליהם שנאמר (שמות ל"ב) ואם אין מחני נא מספרך.	שמואל:											◊	לב.
מלמד שהחלה עליהם מדת רחמים.	רבא אמר רב יצחק:											◊	לב.
מלמד שאמר משה לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, חולין הוא לך מעשות כדבר הזה.	רבנן:											◊	לב.
ויחל משה את פני ה'. תניא, רבי אליעזר הגדול אומר: מלמד שעמד משה בתפלה לפני הקדוש ברוך הוא עד שאחזתו אחילו.	[תניא, רבי אליעזר הגדול]											◊	לב.
מאי אחילו?												^	לב.
אש של עצמות.	רבי אלעזר:											!	לב.
מאי אש של עצמות?												^	לב.
אשתא דרמי.	אביי:											!	לב.
(שמות ל"ב) זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך. מאי בך - אמר רבי אלעזר: אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, אלמלא נשבעת להם בשמים ובארץ הייתי אומר כשם ששמים וארץ בטלים - כך שבועתך בטלה. ועכשו שנשבעת להם בשמך הגדול, מה שמך הגדול חי וקיים לעולם ולעולמי עולמים - כך שבועתך קיימת לעולם ולעולמי עולמים.	[רבי אלעזר]											◊	לב.
(שמות ל"ב) ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי. האי אשר אמרת? אשר אמרת מיבעי ליה - אמר רבי אלעזר: עד כאן דברי תלמיד מכאן ואילך - דברי הרב.	[רבי אלעזר]											◊	לב.
אלו ואלו דברי תלמיד, אלא כך אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, דברים שאמרת לי לך אמור להם לישראל, בשמי, הלכתי ואמרתי להם בשמך, עכשו מה אני אומר להם?	רבי שמואל בר נחמני:											◊	לב.
(במדבר י"ד) מבילתי יכלת ה', יכול ה' מיבעי ליה - אמר רבי אלעזר, אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, עכשיו יאמרו אומות העולם: תשש כחו כנקבה ואינו יכול להציל. אמר הקדוש ברוך הוא למשה: והלא כבר ראו נסים וגבורות שעשיתי להם על היס' - אמר לפניו: רבונו של עולם, עדיין יש להם לומר: למלך אחד - יכול לעמוד, לשלשים אחדו מלכים - אינו יכול לעמוד.	[רבי אלעזר]											◊	לב.
מנין שחזר הקדוש ברוך הוא והודה לו למשה - שנאמר (במדבר י"ד) ויאמר ה' סלחתי כדברך.	רבי יוחנן:											◊	לב.
כדברך עתידים אומות העולם לומר כן. אשרי תלמיד שרבו מודה לו.	תני דבי רבי ישמעאל:											◊	לב.
(במדבר י"ד) ואולם חי אני. אמר רבא אמר רב יצחק: מלמד, שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: משה, החייתני בדברך.	[רבא אמר רב יצחק]											◊	לב.
לעולם יסדר אדם שבחו של הקדוש ברוך הוא ואחר כך יתפלל. מנלן - ממש דכתיב (דברים ג') ואתחנן אל ה' בעת ההיא וכתיב ה' אלהים אתה החלת להראות את עבדך את גדלך ואת ירך החזקת אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך, וכתיב בתריה אעברה נא ואראה את הארץ הטובה וגו'.	דרש רבי שמלאי:											◊	לב.
(סימן: מעשי"ם, צדק"ה, קרב"ן, כה"ן, תעני"ת, מנע"ל, ברז"ל).												◊	לב.
גדולה תפלה יותר ממעשים טובים. שאין לך גדול במעשים טובים יותר ממש רבינו, אף על פי כן לא נענה אלא בתפלה, שנאמר: (דברים ג') אל תוסף דבר אלי, וסמך ליה, עלה ראש הפסגה.	רבי אלעזר:											◊	לב.
גדולה תענית יותר מן הצדקה. מאי טעמא - זה בגופו וזה בממונו.	ואמר רבי אלעזר:											◊	לב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

ברכות-אין עומדין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
גדולה תפלה יותר מן הקרבנות שנאמר (ישעיהו א') למה לי רב זבחים, וכתוב, ובפרשכם כפיתם.	ואמר רבי אלעזר:												◇
כל כהן שהרג את הנפש לא ישא את כפיו, שנאמר (ישעיהו א') ידיכם דמים מלאו.	רבי יוחנן:												◇
מיום שחרב בית המקדש ננעלו שערי תפלה, שנאמר: (איכה ג') גם כי אזעק ואשוע שתרם תפלתי, ואף על פי ששערי תפלה ננעלו ושערי דמעה לא ננעלו, שנאמר (תהלים ל"ט) שמעה תפלתי ה' ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש.	ואמר רבי אלעזר:												◇
רבי לא גזר תעניתא ביומא דעיבא משום שנאמר (איכה ג') סכתה בענן לך מעבור תפלה.													○
מיום שחרב בית המקדש נפסקה חומת ברזל בין ישראל לאביהם שבשמים, שנאמר (יחזקאל ד') ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר.	ואמר רבי אלעזר:												◇
כל המאריך בתפלתו אין תפלתו חוזרת ריקם. מנא לן - ממשע רבינו שנאמר: (דברים ט') ואתפלל אל ה', וכתוב בתריה וישמע ה' אלי גם בפעם ההיא.	רבי חנין אמר רבי חנינא:												◇
איני?													?
כל המאריך בתפלתו ומעיון בה - סוף בא לידי כאב לב, שנאמר: (משלי י"ג) תוחלת ממשכה מחלה לב, מאי תקנתיה - יעסוק בתורה, שנאמר (משלי י"ג) ועץ חיים תאוה באה, ואין עץ חיים אלא תורה, שנאמר (משלי ג') עץ חיים הוא למחזיקים בה.	והא אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:												◇
לא קשיא, הא - דמאריך ומעיון בה, הא - דמאריך ולא מעיון בה.													!
אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה יחזור ויתפלל שנאמר (תהלים כ"ז) קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'.	רבי חמא ברבי חנינא:												◇
ארבעה צריכין חזוק ואלו הן: תורה, ומעשים טובים, תפילה ודרך ארץ.	תנו רבנן:												◇
תורה ומעשים טובים מנין - שנאמר (יהושע א') רק חזק ואמץ מאד לשמר ולעשות ככל התורה. חזק - בתורה, ואמץ - במעשים טובים.													■
תפלה מנין - שנאמר קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'.													■
דרך ארץ מנין - שנאמר (שמואל ב' י') חזק ונתחזק בעד עמנו וגו'.													■
(ישעיהו מ"ט) ותאמר ציון עובני ה' וה' שכחני.													◇
היינו עובדי היינו שכוחה.													?
אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, אדם נושא אשה על אשתו ראשונה - זוכר מעשה הראשונה, אתה עזבתני ושכחתני.	ריש לקיש:												◇
אמר לה הקדוש ברוך הוא: בתי, שנים עשר מזלות בראתי בריקיע ועל כל מזל ומזל בראתי לו שלשים חיל ועל כל חיל וחיל בראתי לו שלשים קרטון ועל כל קרטון וקרטון בראתי לו שלשים גסטרא ועל כל גסטרא וגסטרא ורהטון בראתי לו שלשים קרטון ועל כל קרטון וקרטון בראתי לו שלשים גסטרא ועל כל גסטרא וגסטרא תליתי בו שלש מאות וששים וחמשה אלפי רבוא כוכבים כנגד ימות החמה - וכולן לא בראתי אלא בשבילך ואת אמרת עזבתני ושכחתני?													◇
(ישעיהו מ"ט) התשכח אשה עולה, אמר הקדוש ברוך הוא: כלום אשכח עולות אילים ופטרי רחמים שהקרבת לפני במדבר?													◇
אמרה לפני: רבונו של עולם, הואיל ואין שכחה לפני כסא כבודך שמה לא תשכח לי מעשה העגל?													◇
אמר לה: (ישעיהו מ"ט) גם אלה תשכחנה.													■
אמרה לפני: רבונו של עולם, הואיל ויש שכחה לפני כסא כבודך שמה תשכח לי מעשה סיני?													◇
אמר לה: (ישעיהו מ"ט) ואנכי לא אשכחך.													■
מאי דכתיב גם אלה תשכחנה - זה מעשה העגל, ואנכי לא אשכחך - זה מעשה סיני.	והיינו דאמר רבי אלעזר אמר רב אושעיא:												◇
חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת.													■
מנא הני מילי?													^

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

ברכות-אין עומדין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר קרא (תהלים פ"ד) אשרי יושבי ביתך.	רבי יהושע בן לוי:										!	◇
המתפלל צריך לשהות שעה אחת אחר תפלתו שנאמר אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך.	ואמר רבי יהושע בן לוי:											◇
המתפלל צריך שישהא שעה אחת קודם תפלתו, ושעה אחת אחר תפלתו.	תניא נמי הכי:											■
קודם תפלתו מנין - שנאמר אשרי יושבי ביתך.												◇
לאחר תפלתו מנין - דכתיב (תהלים ק"מ) אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך. תנו רבנן: חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת ומתפללין שעה אחת וחוזרין ושוהין שעה אחת.												◇
וכי מאחר ששוהין תשע שעות ביום בתפלה, תורתן היאך משתמרת, ומלאכתן היאך נעשית?											⚡	■
אלא מתוך שחסידים הם - תורתם משתמרת ומלאכתן מתברכת.											!	◇
אפילו המלך שואל בשלומו לא ישיבנו.												■
לא שנו אלא למלכי ישראל אבל למלכי אומות העולם פוסק.	רב יוסף:											◇
המתפלל וראה אנס בא כנגדו, ראה קרון בא כנגדו - לא יהא מפסיק אלא מקצר ועולה	מיתבי:											⚡
לא קשיא: הא - דאפשר לקצר והא דלא אפשר לקצר אפשר לקצר ואי לא מפסיק.											!	◇
מעשה בחסיד אחד שהיה מתפלל בדרך, בא הגמון אחד ונתן לו שלום ולא החזיר לו שלום, המתין לו עד שסיים תפלתו.	תנו רבנן:										○	■
לאחר שסיים תפלתו אמר לו: ריקא, והלא כתוב בתורתכם (דברים ד') רק השמר לך ושמור נפשך וכתוב (דברים ד') ונשמרתם מאד לנפשתיכם, כשנתתי לך שלום למה לא החזרת לי שלום? אם הייתי חותך ראשך בסיף מי היה תובע את דמך מידי?											○	■
אמר לו: המתן לי עד שאפייסך בדברים.											○	■
אמר לו: אילו היית עומד לפני מלך בשר ודם ובא חברך ונתן לך שלום - היית מחזיר לו?											○	■
אמר לו: לאו.											○	■
ואם היית מחזיר לו, מה היו עושים לך?											○	■
אמר לו: היו הותכים את ראשי בסיף.											○	■
אמר לו: והלא דברים קל וחמר ומה אתה שהיית עומד לפני מלך בשר ודם שהיום כאן ומחר בקבר - כך, אני שהייתי עומד לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא חי וקיים לעד ולעולמי עולמים - על אחת כמה וכמה											○	■
מיד נתפייס אותו הגמון, ונפטר אותו חסיד לביתו לשלום.											○	■
אפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק.												■
לא שנו אלא נחש, אבל עקרב - פוסק.	רב ששת:											◇
נפל לגוב אריות אין מעדין עליו שמת, נפל להפירה מלאה נחשים ועקרבים - מעדין עליו שמת	מיתבי:											⚡
שאני התם, דאגב איצצא מזקי.											!	◇
ראה שוורים פוסק	רבי יצחק:											■
מרחיקין משור תם חמשים אמה, ומשור מועד - כמלא עיניו.	דתני רב אושעיא:											■
ריש תורא בדקולא - סליק לאגרא, ושדי דרגא מתותך.	תנא משמיה דרבי מאיר:											■
הני מילי - בשור שחור וביומי ניסן, מפני שהשטן מרקד לו בין קרניו.	שמואל:											■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

ברכות-אין עומדין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מעשה במקום אחד שהיה ערוד והיה מזיק את הבריות, באו והודיעו לו לרבי חנינא בן דוסא.	תנו רבנן:											○	◇
אמר להם: הראו לי את חורו	[רבי חנינא בן דוסא]											○	
הראוהו את חורו												○	
נתן עקבו על פי החור, יצא ונשכו ומת אותו ערוד. נטלו על כתפו והביאו לבית המדרש.	[רבי חנינא בן דוסא]											○	◇
אמר להם: ראו בני, אין ערוד ממית אלא החטא ממית.	[רבי חנינא בן דוסא]											○	◇
באותה שעה אמרו: אוי לו לאדם שפגע בו ערוד ואוי לו לערוד שפגע בו רבי חנינא בן דוסא.												○	◇
מזכירין גבורות גשמים בתחיית המתים ושאלה בברכת השנים, והבדלה בחונן הדעת	[ת"ק]												◆
אומרה ברכה רביעית בפני עצמה	רבי עקיבא:												◆
בהודאה.	רבי אליעזר:												◆
מזכירין גבורות גשמים.													■
מאי טעמא?													^
מתוך ששקולה כתחיית המתים, לפיכך קבעה בתחיית המתים.	רב יוסף:												! ◇
ושאלה בברכת השנים.													■
מאי טעמא?													^
מתוך שהיא פרנסה לפיכך קבעה בברכת פרנסה.	רב יוסף:												! ◇
הבדלה בחונן הדעת.													■
מאי טעמא?													^
מתוך שהיא חכמה קבעה בברכת חכמה	רב יוסף:												! ◇
מתוך שהיא חול לפיכך קבעה בברכת חול.	רבנן:												! ◇
גדולה דעה שנתנה בתחלת ברכה של חול.	רב אמר:												■ ◇
גדולה דעה שנתנה בין שתי אותיות, שנאמר: (שמואל א' ב') כי אל דעות ה'. וכל מי שאין בו דעה אסור לרהם עליו, שנאמר: (ישעיהו כ"ז) כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עושהו.	ואמר רב אמר:												■ ◇
גדול מקדש שנתן בין שתי אותיות, שנאמר: (שמות ט"ו) פעלת ה' מקדש ה'.	רבי אלעזר:												■ ◇
כל אדם שיש בו דעה - כאילו נבנה בית המקדש בימיו דעה נתנה בין שתי אותיות, מקדש נתן בין שתי אותיות.	ואמר רבי אלעזר:												■ ◇
אלא מעתה, גדולה נקמה שנתנה בין שתי אותיות שנאמר: (תהלים צד) אל נקמות ה'!	מתקיף לה רב אחא קרחינאה:											⚡	◇
אין, במילתה מיהא גדולה היא.	אמר ליה: [רבי אלעזר]												!
שתי נקמות הללו למה? אחת לטובה ואחת לרעה, לטובה - דכתיב: (דברים ל"ג) הופיע מהר פארן, לרעה - דכתיב: אל נקמות ה' אל נקמות הופיע.	והיינו דאמר עולא:												■ ! ◇
אומרה ברכה רביעית כו'.	רבי עקיבא:												■ <
מכדי אנשי כנסת הגדולה תקנו להם לישראל ברכות ותפלות קדושות והבדלות, נחזי היכן תקון.	רב שמן בר אבא לרבי יוחנן:												⚡
בתחילה קבעה בתפלה, העשירו - קבעוה על הכוס, הענו - חזרו וקבעוה בתפלה, והם אמרו: המבדיל בתפלה צריך שיבדיל על הכוס.	אמר ליה: [רבי יוחנן]												! ◇

<p>disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשה-O</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	---

Talmud Navigator

ברכות-אין עומדין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	איתמר נמי, אמר רבי אנשי כנסת הגדולה תקנו להם לישראל ברכות ותפלות קדושות והבדלות. בתהלה קבעוה בתפלה, העשירו - קבעוה על הכוס, חזרו והענו - קבעוה בתפלה, והם אמרו: המבדיל בתפילה צריך שיבדיל על הכוס.											
המבדיל בתפלה צריך שיבדיל על הכוס.	איתמר נמי, רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:											
רבא, ומותבינן אשמעתין:	טעה ולא הזכיר גבורות גשמים בתחיית המתים ושאלה בברכת השנים - מחזירין אותו, והבדלה בחונן הדעת - אין מחזירין אותו, מפני שיכול לאומרה על הכוס											
לא תימא מפני שיכול לאומרה על הכוס אלא אימא מפני שאומרה על הכוס.												
המבדיל בתפלה, צריך שיבדיל על הכוס או לא?	איתמר נמי, אמר רבי בנימין בר יפת: שאל רבי יוסי את רבי יוחנן בצידון ואמרי לה, רבי שמעון בן יעקב דמן צור את רבי יוחנן, ואנא, שמעית:											
צריך שיבדיל על הכוס.	ואמר ליה: [רבי יוחנן]											
המבדיל על הכוס, מהו שיבדיל בתפלה?	איבעיא להו:											
קל וחומר מתפלה: ומה תפלה דעיקר תקנתא היא - אמרי: המבדיל בתפלה צריך שיבדיל על הכוס, המבדיל על הכוס דלאו עיקר תקנתא היא - לא כל שכן?	רב נחמן בר יצחק:											
המבדיל בתפלה משובח יותר ממי שיבדיל על הכוס, ואם הבדיל בזו ובזו - ינוחו לו ברכות על ראשו.	תני רב אחא אריכא קמיה דרב חנינא:											
הא גופא קשיא אמרת, המבדיל בתפלה משובח יותר ממי שיבדיל על הכוס, אלמא: תפלה לחודה סגי, והדר תני: אם הבדיל בזו ובזו - ינוחו לו ברכות על ראשו וכיון דנפיק ליה בחדא - אפשר, והויא ברכה שאינה צריכה												
כל המברך ברכה שאינה צריכה - עובר משום: (שמות כ') לא תשא	ואמר רב ואיתימא ריש לקיש, ואמרי לה רבי יוחנן וריש לקיש דאמרי תרוייהו:											
אלא, אימא הכי: אם הבדיל בזו ולא הבדיל בזו - ינוחו לו ברכות על ראשו.												
טעה בזו ובזו מהו?	בעא מיניה רב חסדא מרב ששת:											
טעה בזו ובזו - חוזר לראש.	אמר ליה: [רב ששת]											
הלכתא מאי?	רבינא לרבא:											
כי קידוש, מה קידוש אף על גב דמקדש בצלותא מקדש אכסא, אף הבדלה נמי - אף על גב דמבדיל בצלותא מבדיל אכסא.	אמר ליה: [רבא]											
בהודאה.	רבי אליעזר:											
רבי זירא הוה רכיב חמרא, הוה קא שקיל ואויל רבי חייא בר אבין בתריה.												
אמר ליה, ודאי דאמרתו משמיה דרבי יוחנן: הלכה כרבי אליעזר ביום טוב שחל להיות אחר השבת?	[רבי חייא בר אבין]											
אין.	אמר ליה: [רבי זירא]											
הלכה - מכלל דפליגי												
ולא פליגי? והא פליגי רבנן												
אימר דפליגי רבנן - בשאר ימות השנה, ביום טוב שחל להיות אחר השבת מי פליגי?												
והא פליגי רבי עקיבא												

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

ברכות-אין עומדין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אטו כל השנה כולה מי עבדינן כרבי עקיבא, דהשתא ניקו ונעביד כוותיה?										ז		לג:
כל השנה כולה מאי טעמא לא עבדינן כרבי עקיבא? - דתמני סרי תקון, תשסרי לא תקון											◊	לג:
הכא נמי - שב תקון, תמני לא תקון										ז		לג:
לאו הלכה אתמר, אלא מטין אתמר.	אמר ליה: [רבי זורא]										!	לג:
הלכה	דאתמר, רבי יצחק בר אבדימי אמר משום רבינו:										◆	לג:
מטין.	ואמרי לה:										◆	לג:
מודים	רבי יוחנן										◆	לג:
נראין.	רבי חייא בר אבא:										◆	לג:
נקוט דרבי חייא בר אבא בידך, דדייק וגמר שמעתא מפומא דמרה שפיר כרחבא דפומבדיתא.	רבי זירא:										■	לג:
הר הבית סטיו כפול היה, והיה סטיו לפניו מסטיו.	דאמר רחבא אמר רבי יהודה:										■	לג:
אנא לא האי ידענא ולא האי ידענא, אלא מדרב ושמאל ידענא דתקינן לן מרגניתא בבבל: ותודיענו ה' אלהינו את משפטי צדקך ותלמדנו לעשות חקי רצונך, ותנחילנו זמנו ששון וחגי נדבה ותורישנו קדושת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל, בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת, הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדושתך, ותתן לנו וכו'.	רב יוסף:										■	לג:
האומר על קן צפור יגיעו רחמיך ועל טוב יזכר שמך, מודים מודים- משתקין אותו.											■	לג:
בשלמא מודים מודים משתקין אותו - משום דמיהוי כשתי רשויות, ועל טוב יזכר שמך - נמי משמע על הטובה ולא על הרעה											ז	לג:
חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה.	ותנן:										■	לג:
אלא, על קן צפור יגיעו רחמיך מאי טעמא?											ז	לג:
פליגי בה תרי אמוראי במערבא, רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא											!	לג:
מפני שמטיל קנאה במעשה בראשית	חד: [רבי יוסי בר אבין/רבי יוסי בר זבידא]										◆	לג:
מפני שעושה מדותיו של הקדוש ברוך הוא רחמים, ואינן אלא גזרות.	וחד: [רבי יוסי בר אבין/רבי יוסי בר זבידא]										◆	לג:
ההוא דנחית קמיה דרבה ואמר: אתה חסת על קן צפור אתה חוס ורחם עלינו.											○	לג:
אמר רבה: כמה ידע האי צורבא מרבנן לרצויי למריה	[רבה]										○	לג:
והא משתקין אותו תנן	אמר ליה אביי:										■	לג:
ורבה נמי - לחדודי לאביי הוא דבעי.	[רבה]										○	לג:
ההוא דנחית קמיה דרבי חנינא, אמר: האל הגדול הגבור והנורא והאדיר והעוז והיראוי החזק והאמיץ והודאי והנכבד.											○	לג:
המתין לו עד דסיים, כי סיים אמר ליה: סיימתניהו לכולהו שבחי דמרך? למה לי כולי האי? אגן הני תלת דאמרינן - אי לאו דאמרינהו משה רבינו באורייתא, ואתו אנשי כנסת הגדולה ותקנינהו בתפלה - לא הוינן יכולין למימר להו, ואת אמרת כולי האי ואולת - משל למלך בשר דום שהיו לו אלף אלפים דיגרי זב, והיו מקלסין אותו בשל כסף, והלא גנאי הוא לן	[רבי חנינא]										○	לג:
הכל בידי שמים - חוץ מיראת שמים, שנאמר (דברים י'): ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה.	ואמר רבי חנינא:										■	לג:
אטו יראת שמים מילתא זוטרתא היא?											ז	לג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key :	

ברכות-אין עומדין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין לו להקדוש ברוך הוא בבית גנזיו אלא אוצר של יראת שמים, שנאמר: (ישעיהו ל"ג) יראת ה' היא אוצרן	והאמר רבי חנינא משום רבי שמעון בן יוחי:	■	♣										לג:
אין, לגבי משה מילתא זוטרתא היא.												◇	לג:
משל, לאדם שמבקשים ממנו כלי גדול ויש לו - דומה עליו ככלי קטן - קטן ואין לו - דומה עליו ככלי גדול.	דאמר רבי חנינא:	■	!										לג:
מודים מודים - משתקין אותן.												■	לג:
כל האומר שמע שמע - כאומר מודים מודים דמי.	רבי זירא:											◇	לג:
הקורא את שמע וכופלה - הרי זה מגונה.	מיתבי:											♣	לג:
מגונה הוא דהוי, שתוקי לא משתקינן ליה												♣	לג:
לא קשיא: הא - דאמר מילתא ותני לה, והא - דאמר פסוקא ותני ליה.												!	לג:
ודילמא מעיקרא לא כוון דעתיה, ולבסוף כוון דעתיה?	רב פפא לאביי:											♣	לג:
חברותא כלפי שמיא מי איכא? אי לא כוון דעתיה מעיקרא - מחינן ליה במרוצתא דנפחא עד דמכוין דעתיה.	אמר ליה: [אביי]											!	לג:
העובר לפני התיבה וטעה - יעבור אחר תחתיו, ולא יהא סרבן באותה שעה. מהיכן הוא מתחיל? מתחלת הברכה שטעה זה.												■	לג:
העובר לפני התיבה לא יענה אמן אחר הכהנים מפני הטרוף, ואם אין שם כהן אלא הוא - לא ישא את כפיו. ואם הבטחתו שהוא נושא את כפיו וחוזר לתפלתו - רשאי.												■	לג:
העובר לפני התיבה - צריך לסרב, ואם אינו מסרב - דומה לתבשיל שאין בו מלח, ואם מסרב יותר מדאי - דומה לתבשיל שהקדיחתו מלח. כיצד הוא עושה - פעם ראשונה יסרב, שניה מהבהב, שלישית - פושט את רגליו ויורד.	תנו רבנן:											◇	לג:
שלשה רובין קשה ומיעוטן יפה, ואלו הן: שאור, ומלח, וסרבנות.	תנו רבנן:											■	לג:
טעה בשלש ראשונות - חוזר לראש, באמצעות - חוזר לאתה חונן, באחרונות - חוזר לעבודה	רב הונא:											◇	לג:
אמצעות אין להן סדר.	רב אסי:											■	לג:
מהיכן הוא חוזר - מתחלת הברכה שטעה זה	מתיב רב ששת:											♣	לג:
תיובתא דרב הונא												♣	לג:
אמצעות - כולהו חדא ברכתא נינהו.	אמר לך רב הונא:											!	לג:
לעולם אל ישאל אדם צרכיו לא בשלש ראשונות, ולא בשלש אחרונות, אלא באמצעות.	רב יהודה:											■	לג:
ראשונות - דומה לעבד שמסדר שבה לפני רבו, אמצעות - דומה לעבד שמבקש פרס מרבו, אחרונות - דומה לעבד שקבל פרס מרבו ונפטר והולך לו.	דאמר רבי חנינא:											■	לג:
מעשה בתלמיד אחד שירד לפני התיבה בפני רבי אליעזר והיה מאריך יותר מדאי.	תנו רבנן:											○	לג:
אמרו לו תלמידיו: רבינו, כמה ארכן הוא זה?												○	לג:
אמר להם: כלום מאריך יותר ממשא רבינו? דכתיב ביה: (דברים ט') את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה וגו'.												○	לג:
שוב מעשה בתלמיד אחד שירד לפני התיבה בפני רבי אליעזר והיה מקצר יותר מדאי.												○	לג:
אמרו לו תלמידיו: כמה קצרן הוא זה?												○	לג:
אמר להם: כלום מקצר יותר ממשא רבינו? דכתיב: (במדבר י"ב) אל נא רפא נא לה.												○	לג:
כל המבקש רחמים על חבריו אין צריך להוכיר שמו, שנאמר: אל נא רפא נא לה, ולא קמדכר שמה דמרים.	רבי יעקב אמר רב חסדא:											■	לג:

<p> disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא: </p>	<p> statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה </p>
---	---

Talmud Navigator

ברכות-אין עומדין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
אלו ברכות שאדם שוחה בהן: באבות תחלה וסוף, בהודאה תחלה וסוף, ואם בא לשוח בסוף כל ברכה וברכה ובתחלת כל ברכה וברכה - מלמדין אותו שלא ישחה.	תנו רבנן:												לד:
הדיוט - כמו שאמרנו. כהן גדול - בסוף כל ברכה וברכה, והמלך - תחלת כל ברכה וברכה וסוף כל ברכה וברכה.	רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא:												לד:
הדיוט - כמו שאמרנו. כהן גדול - תחלת כל ברכה וברכה, המלך - כיון שכרע, שוב אינו זוקף, שנאמר: (מלכים א' ה') ויהי ככלות שלמה להתפלל וגו' קם מלפני מובח ה' מکرע על ברכיו.	רבי יצחק בר נחמני, לדידי מפרשא לי מיניה דרבי יהושע בן לוי:												לד:
קידה - על אפים, שנאמר: (מלכים א' א') ותקד בתישבע אפים ארץ, כריעה - על ברכים, שנאמר: מکرע על ברכיו, השתחווה - זו פשוט ידים ורגלים, שנאמר: (בראשית ל"ז) הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחוות לך ארצה.	תנו רבנן:												לד:
אמר רב חייה בריה דרב הונא: חזינא להו לאביי ורבא דמצלו אצלווי.	[רב חייה בריה דרב הונא]												לד:
הכורע בהודאה הרי זה משובח	תני חדא:												לד:
הרי זה מגונה	ותניא אידך:												לד:
לא קשיא: הא - בתחלה, הא - לבסוף.													לד:
רבא כרע בהודאה תחלה וסוף.	[רבא]												לד:
אמרי ליה רבנן: אמאי קא עביד מר הכי?	[רבנן]												לד:
אמר להו: חזינא לרב נחמן דכרע, וחזינא ליה לרב ששת דקא עביד הכי.	[רבא]												לד:
הכורע בהודאה הרי זה מגונה	והתניא:												לד:
ההיא - בהודאה שבהלל.													לד:
הכורע בהודאה ובהודאה של הלל הרי זה מגונה	והתניא:												לד:
כי תניא ההיא - בהודאה דברכת המזון.													לד:
המתפלל וטעה - סימן רע לו, ואם שלח צבור הוא - סימן רע לשולחיו, מפני ששולחו של אדם כמותו.													לד:
אמרו עליו על רבי חנינא בן דוסא, שהיה מתפלל על החולים ואומר, זה חי וזה מת.	[רבי חנינא בן דוסא]												לד:
אמרו לו: מנין אתה יודע?													לד:
אמר להם: אם שגורה תפיתי כפי - יודע אני שהוא מקובל, ואם לאו - יודע אני שהוא מטורף.	[רבי חנינא בן דוסא]												לד:
אהייא?													לד:
רב חייה אמר רב ספרא משום חד דבי רבי: באבות.													לד:
איכא דמתני לה אברייתא: המתפלל צריך שיכוין את לבו בכולן, ואם אינו יכול לכוין בכולן - יכוין את לבו באחת.													לד:
רב חייה אמר רב ספרא משום חד דבי רבי: באבות.													לד:
אמרו עליו על רבי חנינא וכו'.													לד:
מנא הני מילי?													לד:
דאמר קרא: (ישעיהו נ"ז) בורא ניב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפתיו.	רבי יהושע בן לוי:												לד:
כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא למשיא בתו לתלמיד חכם ולעושה פרקמטיא לתלמיד חכם ולמהנה תלמיד חכם מנכסיו, אבל תלמידי חכמים עצמן - (ישעיהו ס"ד) עין לא ראתה אלהים וזולתך יעשה למחכה לו.	רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:												לד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ♣ שאלה- question ! תירוץ- answer ♣ ראיה- proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

ברכות-אין עומדין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לימות המשיח, אבל לעולם הבא - עין לא ראתה אלהים זולתך.	ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											◇
ופליגא דשמואל												◇
אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות בלבד, שנאמר: (דברים ט"ו) כי לא יחדל אביון מקרב הארץ.	דאמר שמואל:											◇
כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לבעלי תשובה, אבל צדיקים גמורים - עין לא ראתה אלהים זולתך. ו פליגא דרבי אבהו	ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											◇
מקום שבעלי תשובה עומדין - צדיקים גמורים אינם עומדין, שנאמר: (ישעיהו נ"ז) שלום שלום לרחוק ולקרוב. לרחוק ברישא והדר לקרוב	דאמר רבי אבהו:											◇
מאי רחוק - שהיה רחוק מדבר עבירה מעיקרא, ומאי קרוב - שהיה קרוב לדבר עבירה ונתרחק ממנו השתא.	ורבי יוחנן אמר לך:											◇
מאי עין לא ראתה?												◇
זה יין המשומר בענביו מששת ימי בראשית	רבי יהושע בן לוי:											◇
זה עדן שלא שלטה בו עין כל בריה.	רבי שמואל בר נחמני:											◇
שמא תאמר, אדם הראשון היכן היה?												◇
בגן.												◇
ושמא תאמר: הוא גן, הוא עדן												◇
תלמוד לומר: (בראשית ב) ונהר יצא מעדן להשקות את הגן, גן לחוד ועדן לחוד.												◇
מעשה שחלה בנו של רבן גמליאל	תנו רבנן:											◇
שגר שני תלמידי חכמים אצל רבי חנינא בן דוסא לבקש עליו רחמים.	[רבן גמליאל]											◇
כיון שראה אותם עלה לעלייה ובקש עליו רחמים.	[רבי חנינא בן דוסא]											◇
בירידתו, אמר להם: לכו - שחלצתו חמה.	[רבי חנינא בן דוסא]											◇
אמרו לו: וכי נביא אתה?												◇
אמר להן: לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי, אלא כך מקבלני: אם שגורה תפלתי בפי - יודע אני שהוא מקובל, ואם לאו - יודע אני שהוא מטורף.	[רבי חנינא בן דוסא]											◇
ישבו וכתבו וכוונו אותה שעה.												◇
וכשבאו אצל רבן גמליאל, אמר להן: העבודה לא חסרתם ולא הותרתם, אלא כך היה מעשה, באותה שעה חלצתו חמה ושאל לנו מים לשתות.	[רבן גמליאל]											◇
ושוב מעשה ברבי חנינא בן דוסא שהלך ללמוד תורה אצל רבי יוחנן בן זכאי, וחלה בנו של רבי יוחנן בן זכאי.												◇
אמר לו: חנינא בני, בקש עליו רחמים ויחיה.	[רבי יוחנן בן זכאי]											◇
הניח ראשו בין ברכיו ובקש עליו רחמים - ויחיה.	[רבי חנינא בן דוסא]											◇
אמר רבי יוחנן בן זכאי: אלמלי הטיח בן זכאי את ראשו בין ברכיו כל היום כולו - לא היו משגיחים עליו.	[רבי יוחנן בן זכאי]											◇
אמרה לו אשתו: וכי חנינא גדול ממך?												◇
אמר לה: לאו, אלא - הוא דומה כעבד לפני המלך, ואני דומה כשר לפני המלך.	[רבי יוחנן בן זכאי]											◇
אל יתפלל אדם אלא בבית שיש שם חלונות, שנאמר: (דניאל ו) וכיון פתחנו ליה בעליתה נגד ירושלים.	ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											◇

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof														
מקרא-kev:														
ברכות-אין עומדין														
מימרא		מאן דאמר												
חציף עלי מאן דמצלי בבקתא.		רב כהנא:											◊	לד:
וחציף עלי מאן דמפרש חטאיה, שנאמר: (תהלים ל"ב) אשרי נשוי פשע כסוי חטאה.		אמר רב כהנא:											◊	לד:
הדרן עלך אין עומדין												◊		

<p>disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשה O</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ◌ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	--

Talmud Navigator

ברכות-כיצד מברכין		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																
מימרא		מאן דאמר																
כיצד מברכין על הפירות? על פירות האילן הוא אומר: בורא פרי העץ חוץ מן היין, שעל היין הוא אומר: בורא פרי הגפן																		
ועל פירות הארץ הוא אומר: בורא פרי האדמה, חוץ מן הפת, שעל הפת הוא אומר: המוציא לחם מן הארץ																		
ועל הירקות הוא אומר: בורא פרי האדמה		[ת"ק]																
בורא מיני דשאים.		רבי יהודה:																
מנא הני מילי?																		
(ויקרא י"ט) קדש הלולים לה' - מלמד שטעונים ברכה לפניהם ולאחריהם		דתנו רבנן:																
אסור לאדם שיטעום כלום קודם שיברך		מכאן אמר רבי עקיבא:																
והאי קדש הלולים להכי הוא דאית? האי מיבעי ליה																		
חד: דאמר רחמנא אחליה והדר אכליה																		
ואידך: דבר הטעון שירה - טעון חלול, ושאינו טעון שירה - אין טעון חלול, וכדברי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן																		
מנין שאין אומרים שירה אלא על היין - שנאמר (שופטים ט') ותאמר להם הגפן החדלתי את תירושי המשמח אלהים ואנשים, אם אנשים משמח - אלהים במה משמח? מכאן, שאין אומרים שירה אלא על היין		דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:																
הניחא למאן דתני נטע רבעי																		
אלא למאן דתני כרם רבעי מאי איכא למימר?																		
כרם רבעי		דאמר: חד תני: [רבי חייא] רבי שמעון ברבי																
וחד תני: נטע רבעי		וחד תני: [רבי חייא] רבי שמעון ברבי																
ולמאן דתני כרם רבעי - הניחא אי יליף גזרה שוה																		
נאמר כאן: (ויקרא י"ט) להוסיף לכם תבואתו, ונאמר להלן: (דברים כ"ב) ותבואת הכרם - מה להלן כרם אף כאן כרם		דתניא: רבי:																
אייתר ליה חד הלול לברכה																		
ואי לא יליף גזרה שוה - ברכה מנא ליה?																		
ואי נמי יליף גזרה שוה - אשכחן לאחריו, לפניו מנין																		
הא לא קשיא, דאתאי בקל וחומר: כשהוא שבע מברך - כשהוא רעב לא כל שכן?																		
אשכחן כרם, שאר מינין מנין?																		
דיליף מפרם, מה כרם דבר שנהנה וטעון ברכה - אף כל דבר שנהנה טעון ברכה.																		
איכא למפרך: מה לכרם שכן חייב בעוללות																		
קמה תוכיה.																		
מה לקמה - שכן חייבת בחלה																		
כרם יוכיה.																		
וחזר הדין: לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - דבר שנהנה וטעון ברכה, אף כל דבר שנהנה טעון ברכה.																		
מה להצד השווה שבהן - שכן יש בו צד מזבח ואתי נמי זית דאית ביה צד מזבח.																		

<p>disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מרא- statement ^ שאלה- challenge ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof</p>	<p>מקרא-key:</p>
--	-------------------------

Talmud Navigator

ברכות-כיצד מברכין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
מירא	מאן דאמר												לה.
וזית מצד מזבח אחי? והא בהדיא כתיב ביה כרם, דכתיב: (שופטים ט"ו) ויבער מגדיש ועד קמה ועד כרם זית		ז											לה.
כרם זית - אקרי, כרם סתמא - לא אקרי.	רב פפא:	!											לה.
מכל מקום קשיא: מה להצד השווה שבהן שכן יש בהן צד מזבח		ז											לה.
אלא: דיליף לה משבעת המינין - מה שבעת המינין דבר שנהנה וטעון ברכה, אף כל דבר שנהנה טעון ברכה.												!	לה.
מה לשבעת המינין שכן חייבין בבכורים												ז	לה.
ועוד: התינה לאחריו, לפניו מנין?												ז	לה.
הא לא קשיא דאתי בקל וחומר: כשהוא שבע מברך - כשהוא רעב לא כל שכן.												!	לה.
ולמאן דתני נטע רבעי - הא תינה כל דבר נטיעה. דלאו בר נטיעה, כגון בשר ביצים ודגים, מנא ליה?												ז	לה.
אלא, סברא הוא: אסור לו לאדם שיהנה מן העולם הזה בלא ברכה.												!	לה.
אסור לו לאדם שיהנה מן העולם הזה בלא ברכה, וכל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה - מעל. מאי תקנתיה - ילך אצל חכם.	תנו רבנן:												לה.
ילך אצל חכם - מאי עביד ליה? הא עביד ליה איסורא												ז	לה.
ילך אצל חכם מעיקרא וילמדנו ברכות, כדי שלא יבא לידי מעילה.	אלא אמר רבא:												לה.
כל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה - כאילו נהנה מקדשי שמים, וכתביב: (תהלים כ"ד) לה' הארץ ומלואה.	רב יהודה אמר שמואל:												לה.
כתיב לה' הארץ ומלואה, וכתביב: (תהלים קט"ו) השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם? לא קשיא, כאן - קודם ברכה, כאן - לאחר ברכה. אמר רבי חנינא בר פפא: כל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה כאילו גזול להקדוש ברוך הוא וכנסת ישראל, שנאמר: (משלי כ"ח) גזול אביו ואמו ואומר אין פשע חבר הוא לאיש משחית ואין אביו אלא הקדוש ברוך הוא, שנאמר (דברים ל"ב) הלא הוא אביך קנף ואין אמו אלא כנסת ישראל, שנאמר: (משלי א') שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמן.	רבי לוי רמי:												לה.
מאי חבר הוא לאיש משחית?												א	לה:
חבר הוא לירבעם בן נבט שהשחית את ישראל לאביהם שבשמים.	רבי חנינא בר פפא:											!	לה:
כתיב (הושע ב') ולקחתי דגני בעתו וגו', וכתביב: (דברים י"א) ואספת דגנך וגו' - לא קשיא: כאן בזמן שישראל עושין רצונו של מקום, כאן בזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום.	רבי חנינא בר פפא רמי:												לה:
ואספת דגנך, - מה תלמוד לומר - לפי שנאמר: (יהושע א') לא ימוש ספר התורה הזה מפידך, יכול דברים ככתבין? תלמוד לומר: ואספת דגנך - הנהג בהן מנהג דרך ארץ, דברי רבי ישמעאל	תנו רבנן: [רבי ישמעאל]												לה:
בשעת הרוח, תורה מה תהא עליה? אלא: בזמן שישראל עושין רצונו של מקום - מלאכתן נעשית על ידי הרבה עשו כרבי ישמעאל - ועלתה בידן, כרבי שמעון בן יוחי - ולא עלתה בידן.	אביי:												לה:
במטותא מיניינו, ביומי ניסן וביומי תשרי לא תתחזו קמאי, כי היכי דלא תטרדו במזוניכו כולא שתא.	רבא לרבנן:											o	לה:
בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים, דורות הראשונים עשו תורתן קבע ומלאכתן עראי - זו וזו נתקיימה בידן, דורות האחרונים שעשו מלאכתן קבע ותורתן עראי - זו וזו לא נתקיימה בידן.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן משום רבי יהודה ברבי אלעאי:												לה:
בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים דורות הראשונים היו מכניסין פירותיהן דרך טרקסמן - כדי לחייבן במעשר, דורות האחרונים מכניסין פירותיהן דרך גת דרך הצרות דרך קרפיפות - כדי לפטרן מן המעשר	ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן משום רבי יהודה ברבי אלעאי:												לה:
אין הטבל מתחייב במעשר עד שיראה פני הבית, שנאמר: (דברים ל"ו) בערתי הקדש מן הבית	דאמר רבי ינאי:												לה:
אפילו חצר קובעת, שנאמר (דברים ל"ו) ואכלו בשעריך ושבעו.	רבי יוחנן:												לה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

ברכות-כיצד מברכין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
חוץ מן היין וכל.												♣	לה:
מאי שנא יין?												♣	לה:
אילימא משום דאשתני לעלויא, אשתני לברכה?												♣	לה:
והרי שמן, דאשתני לעלויא ולא אשתני לברכה												♣	לה:
שמן זית מברכין עליו בורא פרי העץ	דאמר רב יהודה אמר שמואל, וכן אמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן:											♣	לה:
התם משום דלא אפשר, היכי נברין? נברין, בורא פרי הזית - פירא גופיה זית אקרי.	אמרי:											♣	לה:
ונברין עליה בורא פרי עץ זית.												♣	לה:
חמרא - זיין, משחא - לא זיין.	אלא אמר מר זוטרא:											♣	לה:
ומשחא לא זיין?												♣	לה:
הנודר מן המזון מותר במים ובמלח	והתנן:											♣	לה:
מים ומלח הוא דלא אקרי מזון, הא כל מילי אקרי מזון, נימא תיהוי תיובתא דרב ושמואל	והוינו בה:											♣	לה:
אין מברכין בורא מיני מזונות אלא בהמשת המינין בלבד	דאמרי: [רב ושמואל]											♣	לה:
באומר כל הזן עלי	ואמר רב הונא:											♣	לה:
אלמא משחא זיין												♣	לה:
אלא: חמרא סעיד, ומשחא לא סעיד.												♣	לה:
וחמרא מי סעיד?												♣	לה:
והא רבא הוה שתי חמרא כל מעלי יומא דפסחא כי היכי דנגרריה ללביה וניכול מצה טפי	[רבא]											♣	לה:
טובא גריר, פורתא סעיד.												♣	לה:
ומי סעיד כלל? והכתיב: (תהלים ק"ד) ויין ישמח לבב אנוש ולחם לבב אנוש יסעד וגו' נהמא הוא דסעיד, חמרא לא סעיד												♣	לה:
אלא: חמרא אית ביה תרתי - סעיד ומשחא, נהמא - מסעד סעיד, שמוחי לא משמח.												♣	לה:
אי הכי נברין עליה שלש ברכות												♣	לה:
לא קבעי אינשי סעודתייהו עלויה.												♣	לה:
אי קבע עלויה סעודתיה מאי?	רב נחמן בר יצחק לרבא:											♣	לה:
לכשיבא אליהו ויאמר אי הוויא קביעותא, השתא מיהא בטלה דעתו אצל כל אדם.	אמר ליה: [רבא]											♣	לה:
שמן זית מברכין עליו בורא פרי העץ.	גופא: אמר רב יהודה אמר שמואל, וכן אמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן:											♣	לה:
היכי דמי?												♣	לה:
אילימא דקא שתי ליה												♣	לה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ברכות-כיצד מברכין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
איווקי מזיק ליה											ז		לה:
השותה שמן של תרומה - משלם את הקרן ואינו משלם את החומש, הסך שמן של תרומה - משלם את הקרן ומשלם את החומש	דתניא:											ז	לה:
אלא: דקא אכיל ליה על ידי פת.												!	לה:
אי הכי, הוא ליה פת עיקר והוא טפל												ז	לה:
זה הכלל: כל שהוא עיקר ועמו טפלה - מברך על העיקר ופותר את הטפלה	ותנן:											ז	לה:
אלא: דקא שתי ליה על ידי אניגרון												!	לה:
אניגרון - מיא דסלקא, אנסיגרון - מיא דכולהו שלקי.	דאמר רבה בר שמואל:											!	לה:
אם כן, הוה ליה אניגרון עיקר ושמן טפל.												ז	לו:
זה הכלל: כל שהוא עיקר ועמו טפלה - מברך על העיקר ופותר את הטפלה	ותנן:											ז	לו:
הכא במאי עסקינן - בחושש בגרונ.												!	לו:
החושש בגרונ - לא יערענו בשמן תחלה בשבת, אבל נותן שמן הרבה לתוך אניגרון ובולע.	דתניא:											!	לו:
פשיטא												ז	לו:
מהו דתימא כיון דלרפואה קא מכיין - לא לברוך עליה כלל, קמשמע לן: כיון דאית ליה הנאה מיניה בעי ברוכי.												!	לו:
קמחא דחיטי, - רב יהודה אמר: בורא פרי האדמה	[רב יהודה]											♣	לו:
שהכל נהיה בדברו.	רב נחמן:											♣	לו:
לא תפלוג עליה דרב יהודה, דרבי יוחנן ושמואל קיימי כוותיה	רבא לרב נחמן:											♣	לו:
שמן זית - מברכין עליו בורא פרי העץ	דאמר רב יהודה אמר שמואל, וכן אמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן:											♣	לו:
אלמא: אף על גב דאשתני - במלתיה קא' הא נמי, אף על גב דאשתני - במלתיה קא.												♣	לו:
מי דמי התם - לית ליה עלויא אחרינא, הכא - אית ליה עלויא אחרינא בפת.												ז	לו:
וכי אית ליה עלויא אחרינא לא מברכין עליה בורא פרי האדמה אלא שהכל?												ז	לו:
אקרא חייא וקמחא דשערי מברכין עליהו שהכל נהיה בדברו	והא אמר רבי זירא אמר רב מתנא אמר שמואל:											ז	לו:
מאי לאו, דחיטי - בורא פרי האדמה												ז	לו:
לא, דחיטי נמי, שהכל נהיה בדברו.												!	לו:
ולשמעינן דחיטי וכל שכן דשערי												ז	לו:
אי אשמעינן דחיטי - הוה אמינא: הני מילי דחיטי, אבל דשערי לא לברוך עליה כלל - קמשמע לן.												!	לו:
ומי גרע ממלח וזמית?												ז	לו:
על המלח ועל הזמית אומר שהכל נהיה בדברו	דתנן:											ז	לו:
אצטריך, סלקא דעתך אמינא: מלח וזמית - עביד אינש דשדי לפומיה, אבל קמחא דשערי, הואיל וקשה לקוקיאני - לא לברוך עליה כלל קמשמע לן: כיון דאית ליה הנאה מיניה - בעי ברוכי.												!	לו:

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p> <p>מקרא-key:</p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
--	---

ברכות-כיצד מברכין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	לו
קורא - רב יהודה אמר: בורא פרי האדמה	[רב יהודה]												◊
שהכל נהיה בדברו.	שמואל:												◊
רב יהודה אמר בורא פרי האדמה - פירא הוא	[רב יהודה]												◊
ושמואל אמר שהכל נהיה בדברו - הואיל וסופו להקשות.	[שמואל]												◊
שיננא כוותך מסתברא, דהא צנון סופו להקשות ומברכין עליה בורא פרי האדמה.	שמואל לרב יהודה:												◊
ולא היא, צנון נטעי אינשי אדעתא דפוגלא, דקלא - לא נטעי אינשי אדעתא דקורא.													◊
וכל היכא דלא נטעי אינשי אדעתא דהכי - לא מברכין עליה? והרי צלף, דנטעי אינשי אדעתא דפרחא													◊
על מיני נצפה על העליון ועל התמרות אומר: בורא פרי האדמה ועל האביונות ועל הקפריסין אומר: בורא פרי העץ	ותנן:												◊
צלף - נטעי אינשי אדעתא דשותא, דקלא - לא נטעי אינשי אדעתא דקורא.	רב נחמן בר יצחק:												◊
ואף על גב דקלסיה שמואל לרב יהודה, הלכתא כותיה דשמואל.													◊
צלף של ערלה בחוצה לארץ - זורק את האביונות ואוכל את הקפריסין.	רב יהודה אמר רב:												◊
למימרא, דאביונות פירי וקפריסין לאו פירי?													◊
על מיני נצפה על העליון ועל התמרות אומר בורא פרי האדמה, ועל האביונות ועל הקפריסין אומר בורא פרי העץ	ורמינהו:												◊
הוא דאמר כרבי עקיבא													◊
צלף - מתעשר תמרות ואביונות וקפריסין	דתנן, רבי אליעזר:												◊
אין מתעשר אלא אביונות בלבד, מפני שהוא פרי.	רבי עקיבא:												◊
ונימא: הלכה כרבי עקיבא													◊
אי אמר הלכה כרבי עקיבא, הוה אמינא - אפילו בארץ, קמשמע לן: כל המיקל בארץ - הלכה כמותו בחוצה לארץ, אבל בארץ לא.													◊
ונימא: הלכה כרבי עקיבא בחוצה לארץ, דכל המיקל בארץ - הלכה כמותו בחוצה לארץ													◊
אי אמר הכי, הוה אמינא: הני מילי - גבי מעשר אילן, דבארץ גופא מדרבנן, אבל גבי ערלה דבארץ מדאורייתא - אימא בחוצה לארץ נמי נגזור, קמשמע לן.													◊
רבינא אשכחיה למר בר רב אשי דקא זריק אביונות וקאכיל קפריסין.	[רב אשי]												◊
מאי דעתך - כרבי עקיבא דמיקל, ולעביד מר כבית שמאי דמקילי טפי	אמר ליה: [רבינא]												◊
צלף, בית שמאי אומרים: כלאים בכרם	דתנן: [בית שמאי]												◊
אין כלאים בכרם	בית הלל:												◊
אלו ואלו מודים בערלה.	[אלו ואלו מודים]												◊
הא גופא קשיא אמרת צלף, בית שמאי אומרים: כלאים בכרם, אלמא מין ירק הוא, והדר תני: אלו ואלו מודים שהיית בערלה, אלמא מין אילן הוא													◊
הא לא קשיא בית שמאי ספוקי מספקא להו, ועבדי הכא לחומרא והכא לחומרא.													◊
מכל מקום, לבית שמאי הוה ליה ספק ערלה													◊
ספק ערלה בארץ ישראל - אסור, ובסוריא - מותר, ובחוצה לארץ - יורד ולוקח, ובלבד שלא יראנו לוקט	ותנן:												◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-kev:	

Talmud Navigator

ברכות-כיצד מברכין		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מקרא	מאן דאמר										
רבי עקיבא במקום רבי אליעזר עבדינו כותיה, ובית שמאי במקום בית הלל אינה משנה.										!	◇
ותיפוק ליה דנעשה שומר לפרי, ורחמנא אמר: (ויקרא י"ט) וערלתם ערלתו את פריו - את הטפל לפריו, ומאי ניהו - שומר לפרי?										!	◇
היכא אמרינן דנעשה שומר לפרי - היכא דאיתיה בין בתלוש בין במחובר, הכא - במחובר - איתיה, בתלוש ליתיה.	רבא:									!	◇
פיטמא של רמון מצטרפת, והנץ שלו אין מצטרף	איתביה אביי:									!	◇
מדקאמר הנץ שלו אין מצטרף, אלמא דלאו אוכל הוא										!	◇
קליפי רמון והנץ שלו, קליפי אגוזים והגרעינים - חייבין בערלה	ותנן גבי ערלה:									!	◇
היכא אמרינן דנעשה להו שומר לפירי - היכא דאיתיה בשעת גמר פירא, האי קפרס ליתיה בשעת גמר פירא.	אלא אמר רבא:									!	◇
איני?										!	◇
הני מתחלי דערלה - אסירי, הואיל ונעשו שומר לפירי	והאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוח:									!	◇
ושומר לפירי אימת הוי - בכופרא, וקא קרי ליה שומר לפירי										!	◇
רב נחמן סבר לה כרבי יוסי										!	◇
סמדר - אסור מפני שהוא פרי	דתנן, רבי יוסי									!	◇
ופליגי רבנן עליה.										!	◇
ובשאר אילני מי פליגי רבנן עליה?	מתקיף לה רב שימי מנהרדעא:									!	◇
מאימתי אין קוצצין את האילנות בשביעית? בית שמאי אומרים: כל האילנות משויציאן	והתנן: [בית שמאי]									!	◇
החרובין משישרשו, והגפנים משיגרעו והזיתים משיניצו, ושאר כל האילנות - משויציאן	בית הלל:									!	◇
הוא בוסר, הוא גרוע, הוא פול הלבן.	ואמר רב אסי:									!	◇
פול הלבן סלקא דעתך?										!	◇
אלא אימא: שיעורו כפול הלבן.										!	◇
מאן שמעת ליה דאמר: בוסר - אין, סמדר לא - רבנן, וקתני: שאר כל האילנות משויציאן										!	◇
היכא אמרינן דהוי שומר לפירי - היכא דכי שקלת ליה לשומר מיית פירא, הכי - כי שקלת ליה לא מיית פירא.	אלא אמר רבא:									!	◇
הוה עובדא ושקלוה לנץ דרמונא - ויבש רמונא, ושקלוה לפרחא דביטיא - ואיקיים ביטיא.										!	◇
פלפלי - רב ששת אמר: שהכל	[רב ששת]									!	◇
לא כלום.	רבא:									!	◇
ואזדא רבא לטעמיה										!	◇
כס פלפלי ביומי דכפורי - פטור, כס זנגבילא ביומי דכפורי - פטור.	דאמר רבא:									!	◇
ממשמע שנאמר: וערלתם ערלתו את פריו, איני יודע שעץ מאכל הוא? אלא מה תלמוד לומר עץ מאכל - להביא עץ שטעם עזו ופריו שוה, ואיזהו - זה הפלפלין, ללמדך שהפלפלין חייבין בערלה, וללמדך שאין ארץ ישראל חסרה כלום, שנאמר: (דברים ח') ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה	מיתבי: היה רבי מאיר אומר:									!	◇
לא קשיא: הא ברטיבתא, הא ביבשתא.										!	◇

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key		■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
ברכות-כיצד מברכין		מאן דאמר															
מימרא																	
כס זנגבילא ביומא דכפורי - פטור.		רבנן למרימר:															לז:
האי המלתא דאתיא מבי הגדואי - שריא, ומברכין עליה בורא פרי האדמה		והא אמר רבא:															לז:
לא קשיא: הא ברטיבתא, הא ביבשתא.																	לז:
חביץ קדרה, וכן דייסא רב יהודה אמר: שהכל נהיה בדברו		[רב יהודה]															לז:
בורא מיני מזונות.		רב כהנא:															לז:
בדייסא גרידא כולי עלמא לא פליגי דבורא מיני מזונות, כי פליגי - בדייסא כעין חביץ קדרה																	לז:
שהכל - סבר דובשא עיקר		רב יהודה:															לז:
בורא מיני מזונות - סבר סמידא עיקר.		רב כהנא:															לז:
כותיה דרב כהנא מסתברא		רב יוסף:															לז:
כל שיש בו מחמשת המינין מברכין עליו בורא מיני מזונות.		דרב ושמואל דאמרי תרווייהו:															לז: